

kan man sige, at det er en Frase. Der er jo meget af det, som man taler fra begge Sider, der kan kaldes Fraser, det skal jeg indrømme, men dette er ikke en Frase i den Forstand, at det blot er en Taleblomst. Det er min inderlige Overbevisning, at havde man i sin Tid fra Højres Side gaaet med ærligt Sind til Folketinget og sagt: Det er en Sag, vi ville forhandle med Folketinget om og lægge i Folkets Haand paa den Maade, at hvad det bestemmer, det bøje vi os for, saa havde vi faaet en bedre Ordning af Forsvarssagen end den, vi nu have.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde: Hvorfor vil Venstre ikke fremme et Lovforslag om Afskaffelse af Kjøbenhavns Væbning? Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg tror ikke paa, at den Slags Lovforslag kan gennemføres under de nuværende Forhold, det vilde møde Modstand fra Ministeriet, og det vil sikkert møde Modstand fra anden Side. Det skulde dog ikke afholde mig fra at virke for at faa et saadant Lovforslag fremmet, hvis jeg troede, at det var rigtigt at fremme det uden Hensyn til andre Ting, der skulle ændres ved vort Forsvarsvæsen. Men jeg tror ikke, det er rigtigt at tage fat paa saadan et ganske enkelt Punkt. Jeg tror, at vi en Gang maa komme til en virkelig samlet Overvejelse af alle de Forhold, som høre her ind under, og naar den Dag kommer, at man fra alle politiske Sider med god Vilje gaar til en saadan Overvejelse, naa vi vel ogsaa til et Resultat. Jeg tror, at vi da ville naa et Resultat, som ganske vist ikke kan bringe hele vort Forsvarsvæsen op til noget storstilet — det er vort Land for lille og for fattigt til — men til noget, der baade finansielt, rent økonomisk og efter de militære Krav vil skabe en Tilstand, som vi kunne være tjente med. Saaledes som det nu er ordnet, hvor det ene ikke passer til det andet, tror jeg, at alle Partier ere ved at indse, at en slettere Ordning kunne vi ikke have.

Til den højtærede Krigsminister har jeg heller ikke mange Ord at sige. Han sagde, at han ikke var Politiker, og at han ikke kunde forstaa, at han, naar han ikke havde bagt Kager med provisoriske Rosiner i — eller hvad det nu var, han sagde — skulde lide under, at hans Forgænger muligvis havde bagt saadanne Kager. Men den ærede Krigsminister er jo i et Bagerlav, der bager saadanne Kager, og han maa tage Følgerne af at være gaaet ind i det Selskab, han er i. Der er

ikke andet for. Det vilde være en mærkelig Optræden, om det kunde gaa upaataalt hen, at Konseilspræsidenten Gang efter Gang foretog saadanne Skridt, som her ere foretagne, og satte sit Navn under Regeringsudstedelser af den Art, vi kende, og saa stadig sagde: Det er Krigsministerens Skyld, nu afskedige vi ham og tage en frisk. Paa den Maade kunde vi faa en Bevillingsregel indført, som bestod i, at man en Gang imellem skiftede Krigsminister, men den Haand, der gik i Statskassen, forblev den samme, eller i alt Fald: Hullet i Statskassen vedblev at være der. Ganske vist ved disse Nægtelser kan det ske, at der bliver afskediget Arbejdere, det er klart nok, det tvivler jeg ikke om, men naar det høje Ministerium har optraadt paa den Maade, det her har gjort, maa det jo kunne sige sig selv, at der vel kan gaa noget i Stykker derved. Jeg forstaaer ikke, at det høje Ministerium ikke har kunnet se, at der maa gaa meget i Stykker ved den Fremgangsmaade, det har valgt over for vort Forsvarsvæsen, at der maa gaa noget i Stykker rent politisk. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) i, at Ministeriet slet ikke har tænkt sig dette. Saa tanketomt tror jeg ikke, at Ministeriet har kunnet være, at det ikke har kunnet tænke sig, at der kunde gaa noget i Stykker, politisk set, ved dets Optræden. Men selvfølgelig maa der ogsaa gaa noget i Stykker i andre Henseender, det er klart nok. Lige over for dette kan jeg imidlertid kun henvise til, hvad jeg tidligere har sagt, at vil man en Ordning, hvorved intet gaar i Stykker, saa skal man gøre Skridtet fuldt ud, det er det eneste, der skal gøres, og saa naar man vel ogsaa til en anden Ordning.

K. M. Klausen: Der er kun en enkelt Bemærkning, vedrørende Kjøbenhavns Væbning, jeg har at gøre til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører mente, at Grunden til, at Venstre ikke havde villet fremme dette Forslag, var den, at man ønskede en Ordning af vort Hærvæsen i det store og hele, men at man ikke ønskede at reformere stykkevis. Nu har det vist sig, at man Aar efter Aar har fremsat dette Ønske fra Venstres Side, men at man ikke har kunnet faa dette Ønske opfyldt, og der er heller ingen Udsigt til, at det vil blive opfyldt i denne Rigsdagssamling og sandsynligvis heller ikke i den kommende, men naar man staaer saaledes, at ad den Vej, ad hvilken man helst vil frem,